

den første Motorredningsbaad i Danmark. Jeg havde, da jeg for et Aars Tid siden hørte, at man tænkte paa at indføre Motorer i Redningsbaadene, glædet mig til, at det skulde være kommet til at gaa lidt hurtigere, men desværre har jeg set i Bladene, at efter de Udtalelser, der er faldne fra den nuværende Redningsbestyrer, efter at han i Sommer har været en Tur i England, vil man gaa meget langsomt til Værks med Indførelse af Motorer i Redningsbaadene. Det tror jeg absolut ikke gaar an, hvis ikke man vil naa til, at vort Redningsvæsen bliver mere og mere betydningsløst til det Brug, man oprindelig har anskaffet det til. Det kan jo være meget godt at se paa og skrive lange Avisartikler herom, indeholdende en Lovprisning af de store Heltegerninger, der sker, og en saadan Lovprisning ønsker jeg ogsaa, naar saadanne Heltegerninger virkelig finder Sted, men berømme vort Redningsvæsens Materiel som tidssvarende, tror jeg absolut ikke gaar an længere. Jeg ved vel, at det er lidt risikabelt at røre ved en saadan Institution, som hidtil har kunnet glæde sig ved udelt Beundring og Paaskønnelse; men naar man har den Overbevisning, at vort Redningsvæsen med Hensyn til Materiel absolut ikke er paa Højde med Tiden, tror jeg ikke, det gaar an at tilbageholde sin Mening, selv om man skulde udsætte sig for en Del Ubehageligheder af den Grund.

Naar man i sin Tid — og det samme bruger man jo endnu — skulde ud at redde skibbrudne, behøvede man blot at ro ud med Baadene, hvis man i det hele taget kunde, hvis Stormen ikke var saa haard, at man var nødt til at lade være og maatte lade de skibbrudne drukne; men ellers søgte man at ro lige ud gennem Brændingen og samle de skibbrudne op for atter saa vidt muligt at begive sig lige ind igen gennem Brændingen ved Hjælp af det Slæb, der hører til en Redningsbaad. Jeg ved ikke, om nogen af de ærede Medlemmer nogen Sinds rigtig har tænkt over, hvad det Slæb betyder, og hvorfor man har det, for man har jo ikke noget Slæb til de almindelige Fiskerbaade, som man bruger Hundreder, ja Tusinder af Gange, for hver Gang man bruger Redningsbaadene; man har intet Slæb til dem, de maa følge med Braadsørerne, og man maa se at indrette dem saa sødygtige, at det er muligt for dem i al Almindelighed at klare sig. Det har man heldigvis indset, at det kunde Red-

ningsbaadene ikke. De har til Tider vist en sørgelig Evne til at vende Bunden i Vejret, men det er ganske naturligt, det kan de, saaledes som de er indrettede, under mangfoldige Forhold ikke undgaa, thi hvis man vil undersøge, hvilken Ballast vore Redningsbaade har, vil man maaske forbavses, naar man opdager, at Ballasten er Luft. De har ikke anden Ballast; hele Bunden er fyldt med Luftkasser, og rimeligt er det, at naar en saadan Baad fyldes af Vand, begynder den at blive spillevende og ruller og ved ikke, hvilken Side den vil over til. Det er ogsaa naturligt, at en saadan Baad, naar den kommer lidt paa tværs af Søerne, hvad den nødvendigvis maa, ikke kan klare sig, men gaar rundt, og derfor har man anskaffet et Slæb, en tragtførmig Sejldugspose, som man haler bagefter Baaden. Naar man skal indefter, vender den brede Munding af Slæbet mod Baaden, og naar Baaden vil løbe med Søerne, holder dette Slæb Baaden tilbage igennem Søerne og holder den lige til Søerne, saa at den ikke saa let kæntrer. Men dette Slæb har en Skavank, som det i høj Grad undrer mig, man ikke for længe siden har afhjulpet, idet jeg tror, det vilde være ret let. Skavanken er den, at hvis man skal ro Baaden, skal man have Slæbet vendt om og have den spidse Ende vendt mod Baaden, og naar Braadsørerne kommer, skal man have halet an i den svære Line og have den brede Munding af Slæbet imod Baaden, men det kan under en saadan Manøvre let ske, at disse to Liner gaar uklare. Maaske vil nogle af de ærede Medlemmer kunne erindre, at man, naar saadanne Ulykker med Redningsbaadene paa Vestkysten har været skildret, har erklæret, at Grunden var den, at Slæbet nægtede at virke, eller at Linerne gik uklare. Desuagtet er man, saa vidt jeg ved, til Dato blevet ved at benytte det samme Slæb, skønt det efter min Mening ikke vilde være vanskeligt med en lille Forandring at indrette et Slæb, som ikke havde disse Ulemper.

Men det, jeg særlig mener, man skulde opnaa, var at faa Baadene gjort mere sødygtige og det ikke alene med Henblik paa Redning af skibbrudne, thi dette Forhold har forandret sig betydeligt i de senere Aar. For hver een Gang Redningsvæsenet sættes i Bevægelse for at redde skibbrudne, sker det nu vel mindst ti Gange for at redde Fiskere. Men Fiskerne har deres store Motorbaade, og dem vil de ikke forlade udenfor Revlen for at